

слънце на изгрявъ не ободряваше хората за работа, а сякаш напомваше за многото пролѣта кръвъ и за тая, която тепърва шѣше да се пролѣе.

Надъ Марковитѣ кули всѣка нощъ пишѣха кукумявки, вѣрнитѣ дворски кучета кѣсаха синджиритѣ си, тичаха като бѣсни звѣрове изъ двороветѣ и зловещо виеха. Даже каменнитѣ зидо-

ве стенѣха като живи, като че всѣки камѣкъ имаше душа и оплакваше сѣдбата си.

Три дни и три нощи Крали Марко прекара въ молитва. Той искаше отъ Бога да му даде сила и мѣжество да победи турскитѣ войски и да освободи родината си. Но небето бѣ затворено за неговитѣ молитви и сякаш иконата на свети Димитъръ, която Марко бѣ обковалъ съ злато и отрупалъ съ скъпоценни камѣни, гледаше строго къмъ него.